

Uw hond van binnenuit.

Het is niet omdat je iets niet begrijpt dat het niet waar is.

Honden zien beter, horen beter en ruiken beter. Meestal zijn ze ook sneller. Wij zijn alleen slimmer en daarom kunnen en moeten we ook hun geest controleren.

Zoals voor alle levende wezens zijn ook voor honden bepaalde zaken essentieel. Zuurstof, voedsel en water bijvoorbeeld zijn essentieel om te overleven. Om gelukkig te zijn heeft een hond echter meer nodig. Ellenlange discussies zijn er geleverd over wat men wel of juist niet moet doen om een hond gelukkig te maken. Niet zelden zinloze discussies.

Honden kunnen het niet in onze taal zeggen en over hun taal zijn er zeer veel opvattingen. Wat zeker is dat buiten de essentiële zaken die nodig om eenvoudig in leven te blijven er ook basale behoeften zijn waar moet aan voldaan worden om gelukkig te kunnen zijn! Het zijn voorwaarden, geen garantie.

Ook is het niet voldoende aan enkele van de basale behoeftes te voldoen. Ik geef enkele voorbeelden:

1. Een hond zit altijd in een kennel en krijgt slecht eten. Wanneer men de hond zeer goede voeding zou geven verbeterd men de kwaliteit van zijn leven maar omdat hij nog altijd in de kennel zit kan hij niet gelukkig zijn.
De basale behoefte kan een drift zijn maar is dat niet noodzakelijk.
2. Een kanarievogel heeft een drang naar vrijheid. Dat is echter geen basale behoefte want een kanarie kan in vrijheid niet meer overleven. Anders is het wanneer men bvb een vink die men gevangen heeft in een kooitje stopt. Daar is vrijheid wel een basale behoefte om gelukkig te zijn.

De trend volgers die ons willen laten geloven dat we honden kunnen opvoeden enkel door hen te belonen halen ook altijd aan dat onze honden geen wolven meer zijn en dat is inderdaad één van de weinige zaken in hun verhaal dat klopt. Honden zijn inderdaad geen wolven meer, wij wonen ook niet meer in grotten.

Maar onze honden zijn echter nog wel honden. Het zijn echt geen kleine mensen geworden. Ze kunnen nog steeds maar alleen hond zijn, kennen geen inspraak of democratie en worden geen lid van ons gezin. Ze worden lid van een roedel!

Sommige mensen denken dat honden vermenselijkt worden wanneer men ze kledjes aantrekt, ze ronddraagt in een tas of rondrijdt in een kinderwagen. Dat zijn inderdaad in

het oog springende vormen van vermenselijken, er zijn er echter veel meer die niet zo duidelijk in het oog springen omdat ze enkel met gedrag te doen hebben.

Straffen is er zo één, het werkt niet voor honden, voor mensen meestal wel. De meeste mensen rijden niet te snel omdat er straf dreigt in de vorm van een boete. Dat soort redenering kan een hond nu eenmaal niet maken. Correcties daarentegen is honds en verstaan ze wel => actie, reactie, gevolg. Daar moet op voorhand niet bij geredeneerd worden.

Een hond komt nooit verder dan een dubbel verband dat op het moment van de daad zelf kan gelegd worden. Dat geldt zowel voor positief als voor negatief, zeg maar Pavlov. Dat was een geleerde die steeds eerst een belletje liet rinkelen en dan eten gaf. Na een tijd rinkelde hij de bel en al de honden gingen kwijlen ook al kregen ze hun eten niet. Uiteraard kan mits aangepaste training de tijd tussen het signaal en het positieve gevolg (zeg maar het dubbel verband) verlengt worden. Honden kunnen dat aangekondigd positief gevoel dus langer leren vasthouden.

Honden kunnen zoals de meeste dieren niet bedenken "wanneer ik nu mijn drang volg heb ik daar straks flink nadeel van". Dat is trouwens één van de redenen waarom in sommige landen prikkeldraad rond paardenweiden verboden is. Paarden zijn vluchtdieren en vluchten bij schrikken in de prikkeldraad. Ze voelen door de adrenaline op dat moment de pijn niet en maken zo'n verschrikkelijke wonden dat ze soms zelfs moeten afgemaakt worden. Moesten ze dit op voorhand kunnen bedenken dan zouden ze dat zeker niet doen.

Vandaar het succes van schrikdraad. De naam zegt het zelf al. Dit systeem is niet gebaseerd op pijn maar op schrikken en bij aanraking daarvan wordt een paard als het ware door te schrikken uit zijn vluchtdrift gehaald wat ze minstens behoed voor gigantische verwondingen en wat niet zelden dus ook levens red. Maar wederom gaat ook hier geen beredeneerd gedrag aan vooraf, het is actie, reactie en gevolg en in dit geval kan het voor paarden het verschil zijn tussen leven en dood.

Honden reageren op zich niet anders. Het zijn in de eerste plaats dieren en die reageren en leren nu eenmaal anders dan mensen. Ook hun basale behoeftes zijn anders. Bijvoorbeeld ergens bij horen, een sociale groep, hun roedel. Honden die constant eenzaam opgesloten zitten lijden. Dat is dus iets anders dan afgereageerd worden (dus samen dingen doen) en in een kennel zitten om te rusten. Een kennel kan dus, maar niet constant.

Ook op hun leider en de rest van de roedel kunnen vertrouwen is voor honden een basale behoefte. Zeer waarschijnlijk vloeit dat nog voort van hun voorvaders die vochten met grote prooien of tegen concurrenten die groter en sterker waren dan een individueel exemplaar.

Deze wilde honden moesten er dus kunnen op rekenen dat wanneer ze bvb in een poot beten en de prooi of de concurrentie richtte zich naar hen er weer een ander lid van de roedel op dat moment langs de andere kant ergens beet zodat zijn leven niet in gevaar kwam. Zo ging dat dan verder tot de prooi gedood was of de concurrent verjaagt. Individueel waren ze zwakker, samen waren ze sterker!

Nog iets waar de wilde voorouders van onze honden voor 100% konden op vertrouwen was dat ze binnen hun roedel een correctie altijd direct konden stoppen door te doen wat moest of door hun onderdanigheid aan te bieden.

Ik heb meermaals gezien hoe een leider die aan het eten was in hondentaal zei "Niet dichterbij komen". Een jonge delinquent die dat negeerde werd onmiddellijk flink gecorrigeerd maar door zich op zijn rug te gooien kon hij die correctie ook onmiddellijk stoppen.

Ook weer typisch voor dieren, niet voor mensen. Mensen gaan corrigeren of erger nog straffen omdat ze boos zijn. Dat werkt niet, dat is afreageren! Het enige wat men daardoor bereikt is dat de hond bang wordt of zich gaat verdedigen maar leren doet hij niets. Normale honden onder elkaar corrigeren omdat een andere hond iets fout doet, niet omdat ze boos zijn.

Een andere basale behoefte is bewegen, het afreageren van oerdriften, het kanaliseren van jachtdrift. Ook rust is een basale behoefte. Honden kennen stress en net als bij mensen is stress moeilijk meetbaar maar honden die stress hebben gaan zich afwijkend gedragen soms zelfs met lichamelijke problemen tot gevolg die zelden in verband gebracht worden. Structuur is voor honden een basale behoefte en daarom hebben ze een duidelijke leider nodig, iemand die assertief is!

Het zal duidelijk zijn dat voeding essentieel is maar voor een hond is een complete maaltijd op basis van vers vlees een basale behoefte. Al deze zaken samen zijn nog geen garantie maar het is de basis en in ieder geval een goed begin om een hond gelukkig te maken!

Denis Steurs